

veckling. Så t. ex. lästes der, af Svenskar: Geijer, Atterbom, Tegnér, Berzelius, Byström, Thore Petré o. s. v.; af Norrmän: Herman Wedel-Jarlsberg, Schultz, Hansteen, Sverdrup, J. Aall, Dahl, H. Foss, o. s. v.; af Danskar: Thorvaldsen, Oehlenschläger, Grundtvig, Rask, Schouw, Clausen, o. s. v. Ofvan öfver dessa sköldar var, utanpå det dolda galleriet, anbragt ett lika antal dylika sköldar, med vidfrestade mäns namn, såsom af Svenska: Gustaf Wasa, Gustaf II Adolph, Carl XII, Gustaf III, Linnée, Ser-gel, o. s. v.; af Danska: Margaretha, Nils Ebbesen, Griffenfeld, Niels Juel, Evald, o. s. v. Af Norrska: Tordenskjold, Holberg, Anna Colbjörnsen, m. fl. Den nedre gafveländan af den ofantliga salen täcktes af en klipp-dekoration, som slutades med ett rödt draperi, ofvan öfver hvilket de tre nationallaggorna vajade. Den öfre gafvelväggen doldes af en skogsdekoration, som likaledes slutades med ett rödt draperi, öfver hvilket tre stora sköldar, hvar och en med ett lejon, voro anbragte. Midtför hufvudingången till ridbanan var längs väggen anbragt en pyramid af lefvande blommor, rosor, kamelier, löfkojor o. a. d., hvilken nådde ända upp till galleriet. Ekläreringen utgjordes af 12 stora kronor, som hängde ned från taket, och voro förenade med hvarandra medelst tjocka gröna guirlander; 2:ne rader matta lampor längs gallerierna, samt 3:ne ofantliga kandelabrar, bildade af de tre i salens midt stående pelarne, hvilka voro omvändade med grönt, och draperade med hvar och en af nationernas färger. Det hela erhöjod ett i högsta grad imponant och skönt skådespel, och lände arrangörerna, Herr Christensen, C. Borggaard och H. Lehmann, till största heder. — Klockan $\frac{1}{2}$ 9 öppnades porten, och den oändligt långa processionen tågade, under en af andra brigadens musik-korps uppförd marsch, ditin och uppställde sig rundt omkring de bord, som buro anrättningen, tills omsider hela det stora rummet nästan fylldes af människor. I festen deltog cirka 1,600 personer, till största delen studenter, men bland hvilka dock icke en del andra klasser saknade representanter. Förutan samtliga universitetslärarne och borgar-representanterne, hade man inbjudit åtskilliga auktoriteter och embetsmän, skalder, skådespelare, fonkonstnärer och andra artister, föreståndarne för konstakademien, de offentliga samlingarne, en medlem af nästan alla regeringskollegier, kommandanten och ett par af hofvets högste embetsmän. Först afsjöngs följande sång af prof. J. L. Heiberg:

Danmark, deiligst Vang og Vænge,
Lukt med Bølgen blaa, —
Ofte till de gyldne Strænge
Lød vor Stemme saa.